

IDEEA UNITĂȚII NAȚIONALE ÎN ISTORIA ROMÂNILOR

„ Ideea unirii , ideea de întregire a neamului nostru este veche, ea a fost grija de fiecare zi a strămoșilor noștri, căci astăzi nu existam ca popor. Această idee a fost în atenția fiecărui trăitor de pe acest pământ românesc, ea a fost idealul național al poporului .” Mihail Kogălniceanu

Ideea unității Țării Românești cu Moldova și Transilvania a existat de-a lungul secolelor în conștiința poporului român. Aceasta avea adânci și solide temelii: conștiința originii comune și a latinității limbii, continuitatea de locuire, cu aceleași forme de viață economică, culturală, artistică;

- încă din anul 1536, **Nicolae Olahus** afirma , în lucrarea „Hungaria”, ideea unității de neam, de origine și de limbă a românilor din Muntenia, Moldova și Transilvania, menționând: „ Moldovenii au aceeași limbă, obiceiuri și religie ca și muntenii...Limba lor și a celorlalti valahi , a fost cândva româna;”

- la puțin timp, cronicarul **Grigore Ureche** (1590-1647), deschide seria cărturarilor si cronicarilor care fac cinste civilizatiei medievale românești. A fost sfetnicul apropiat al domnului Moldovei, Vasile Lupu (1634-1653), contemporan cu Matei Basarab,(1632-1653), domnul Țării Românești;

- a scris, pe baza unei documentări deosebite, „Letopisețul Țării Moldovei de la Dragoș-Vodă la Aron- Vodă, (1359-1594) ;

- această lucrare este considerată **începutul istoriografiei în limba română;**

era de părere că „Românii câți se află locuitori în Țara Ungurească și la Ardeal și la Maramureș , de la un loc suntu cu moldovenii și toți de la Ram se trag”;

- încercări permanente în plan diplomatic și militar, pentru menținerea independenței și crearea unui front comun al țărilor române, reprezintă trăsătura definitorie a istoriei românilor timp de câteva secole. Desi trăiau în state separate, domnii și voievozii Moldovei și Munteniei, principii Transilvaniei au acționat de cele mai multe ori împreună pentru crearea frontului antiotoman. Este cazul lui Mircea cel Bătrân, Vlad Țepeș, Iancu de Hunedoara, Ștefan cel Mare, ș.a.

Mircea cel Bătrân (1386-1418), reprezintă primul voievod al Țării Românești care va începe marea epopee a rezistenței românilor pentru menținerea neatrănării. A fost domnul unui stat puternic, înfloritor în plan economic, cu o armată eficientă. Țara Românească avea un teritoriu bine conturat având o suprafață întinsă. Un document istoric din 1406 , mentiona:„Io, Mircea cel Mare, voievod și domn cu mila lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, încă și către părțile tătărești și Amlașului și Făgărașului, herțeg și domnitor al Banatului Severinului și pe amândouă părțile pe toată Padunavia, încă până la marea cea mare și singur stăpânitor al cetății Dârostorului”;

- cele mai importante bătălii cu turcii, în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân au fost la :Câmpia Mierlei(15 iunie 1389), Rovine(10 octombrie 1394 sau 21 mai 1395), participarea la Cruciada de la Nicopole (1396);

-cea mai categorică victorie împotriva turcilor conduși de sultanul Baiazid a fost cea de la Rovine. O cronică bulgară, contemporană, descrie această luptă, : „lănci fără număr s-au frânt atunci și mulțimea săgeților a fost nemărginită, încât nu mai puteai vedea cerul de mulțimea săgeților”

- tot despre lupta de la Rovine amintește și istoricul bizantin Sphrantès: „ se clătinau, lovite de români, din toate părțile cetele de războinici turci din Asia și Turcia”.

- Mircea cel Bătrân a fost înmormântat la mănăstirea Cozia, în 1418, ctitorie din timpul vieții.

Iancu de Hunedoara (1441-1456), va continua politica și strategia diplomatică a lui Mircea cel Bătrân . Era fiul unui cneaz român din Țara Hațegului, pe nume Voicu. Iancu avea o educație și o pregătire militară deosebite. A participat la războaiele purtate de regele Ungariei, Sigismund de Luxemburg și a slujit la curtea ducelui de Milano;

- cunoștea foarte bine tactica și strategia de luptă a turcilor. Era adeptul luptelor ofensive, pe teritoriul ocupat de turci. Majoritatea luptelor le-a purtat având această concepție militară;
- în 1441 învinge o armată otomană în Serbia;
- în anul 1442 înfrânge pe turci, care au intrat în Transilvania între Alba-Iulia și Sibiu;
- între anii 1443 și 1444 a organizat „ Campania cea lungă,” unde a înregistrat mai multe victorii în Bulgaria și Serbia, eliberând orasele Niș și Sofia. Iancu amenință toate cuceririle otomane din Balcani. Sultanul va propune încheierea unei păci pe 10 ani, la Seghedin. Regele Ungariei, însă, la sfatul Papei, care pregătea o nouă cruciadă, o va încălca;
- Regele Ungariei, împreună cu Iancu de Hunedoara și alți luptători din Balcani, vor participa la o nouă cruciadă, terminată dezastruos pentru creștini. Majoritatea vor muri în lupta de la Varna, 1444, inclusiv regele Ungariei, Vladislav. Iancu se va retrage în Transilvania, unde va deveni Regent al Ungariei. El planuiește un front comun creștin antiotoman, format din Ungaria, Moldova și Țara Românească;
- Situația în Balcani devine tot mai îngrijorătoare, după cucerirea Constantinopolului de către sultanul Mahomed al II-lea, în mai 1453;
- Următorul obiectiv important de cucerit al turcilor va fi cetatea Belgrad, numită și „Cheia Europei.” Comandant al apărării cetății va fi desemnat, unanim, Iancu de Hunedoara. Cu numai 30.000 de soldați creștini, veniți din mai multe țări europene, Iancu va obține o strălucită victorie, împotriva unei armate de 150.000 de otomani, conduși de Mahomed al II-lea. Din păcate, Iancu va muri peste puțin timp, la 11 august 1456. Va fi

inmormântat în catedrala din Alba Iulia. Pe piatra sa de mormânt este scrisă „s-a stins lumina lumii,” adică speranța creștinilor de a-i opri pe otomani să avanseze spre centrul Europei.

Vlad Țepeș (1456-1462).

- una dintre cele mai cunoscute personalități ale românilor;
- a fost contemporan cu Iancu de Hunedoara, Matei Corvin, Ștefan cel Mare;

-rămâne în istorie prin hotărârea fermă de a apăra independența Tarii Românești împotriva otomanilor. Va refuza să plătească tributul și va ataca ostile turcești de sud de Dunăre, în iarna anului 1461-1462. Va ucide peste 23.000 de turci. Sultanul Mahomed al II -lea considera că acesta este o marea amenințare chiar pentru Constantinopol. În 1462, turcii vor organiza expediția de pedepsire a domnitorului Vlad Țepeș.

Ștefan cel Mare (1457-1504)

- a urcat la domnie cu ajutorul lui Vlad Țepeș;
- a fost cel mai important domnitor român, care a stat în fruntea statului aproape o jumătate de secol;
- a înțeles foarte bine pericolele externe care amenințau independența Moldovei. În acest sens a fost un foarte bun și înțelept diplomat;
- a reușit să lupte și să neutralizeze, pe rând, agresiunile puterilor vecine;
- a învins în lupta de la Baia, 1467, armata Ungariei condusă de regele Matei Corvin. Acesta a fost grav rănit și a reușit cu mare greutate să fugă din Moldova;
- a învins, umilitor, la Codrîi Cosminului pe regele Poloniei, Ioan Albert în data 26 octombrie 1497. Trupule polone au suferit pierderi mari: „Și lovind-i din toate părțile și năruind copacii cei înclinați asupra lor, multă oaste leșească a pierit.” (Griгоре Ureche);

Formatted: Font color: Text 1, English (United States)

- a întărit considerabil capacitatea de apărare a țării consolidând sistemul de cetăți de apărare :Neamț, Suceava, Soroca, Cetatea Albă, Hotin,,Tighina;

-a creat „oastea cea mare”, formată din toti barbații care puteau să lupte;

-a cumpărat tunuri si creat o arma de temut la acea vreme: artileria;

- refuzul de a plăti tributul, cucerirea cetăților Chilia și Cetatea Albă și incercarea de a crea o alianță antiotomană cu Tara Românească, au fost motivele care l-au determinat pe sultan să trimită o armata de circa 120000 de soldati, condusă de Soliman –pașa, să atace Moldova și sa- l pedepseasca pe Ștefan,in ciuda faptului ca turcii nu purtau razboaie iarna. Ștefan a ales ca loc al bătăliei o zonă strategică, cu mlaștină înghețată, la Vaslui. Aici a organizat, inteligent, apărarea, fiind favorizat de ceața si condițiile meteorologice favorabile moldovenilor ;

-bătălia de la Vaslui , din 10 ianuarie 1475, va constitui un exemplu de inteligență si tactică militară. Având numai 40.000 de soldati, Ștefan va înfrânge umilitor armata otomana, de trei ori mai numeroasă. Peste 100.000 de turci vor fi uciși in luptă;

-constituie cea mai categorica victorie a romanilor impotriva turcilor din intreaga istorie nationala;

- victoria de la Vaslui a avut un uriaș ecou internațional. Papa Sixt al IV-lea l-a numit pe voievodul Moldovei, „Atletul lui Cristos si valul care apără creștinătatea”;

- sultana Valide Mara, văduva sultanului Murad al II-lea afirma „ ca niciodată, o oaste turcească n-a suferit o asemenea înfrângere;

-cronicarul polonez Jan Dlugosz, il caracteriza, astfel pe Ștefan: „ cel dintâi dintre principii lumii care a repurtat în zilele noastre o victorie atât de strălucită împotriva turcilor. Este cel mai vrednic sa i se încredințeze funcția de comandant împotriva turcilor”;

- după victoria de la Vaslui, Stefan trimite unor conducatori de state crestine din Europa, o scrisoare pentru a avertiza ca sultanul va veni negreșit împotriva Moldovei „, cu toată puterea sa, si că aceasta Poartă a creștinătății (moldova) „, „, dacă va fi pierdută, toată creștinătatea va fi în mare primejdie”

- **Mihai Viteazul** (1593-1601), reprezintă simbolul dorinței de independență și unitate a românilor. Deși va fi numit domn al Țării Românești în anul 1593, cu acceptul Porții, el se va angaja hotărât împotriva dominației otomane otomane. Va adera , încă de la început, la Liga Sfântă, alianță antiotomană, inițiată de habsburgi și de Papă. În anul 1594, la București, va da semnalul războiului antiotoman. Popoarele din Balcani vedeau în Mihai o speranță,un eliberator. Acestea îl numeau„Steaua lor răsăriteană”. Cea mai strălucita victorie împotriva turcilor,va fi obținută la Călugăreni in 23 august 1595, apoi. la Giurgiu, in octombrie 1595. Intr- un context extern tensionat și ostil domnitorului Mihai Viteazul conștientizează faptul că numai unite, Tara Românească, Transilvania și Moldova aveau posibilitatea să reziste primejdiilor externe. Prima etapă a procesului de unire inițiat de Mihai Viteazul o va constitui unirea cu Transilvania, în urma victoriei categorice asupra lui Andrei Batory la Șelimbăr, la 18 octombrie 1599. La 1noiembrie 1599, Mihai Viteazul va intra , in Alba-Iulia, unde va fi proclamat Principe al Transilvaniei. In mai 1600, după ce va intra în Moldova, reușea, pentru prima dată in istoria romanilor, realizarea Unirii Țării Românești, a Ardealului și a Moldovei. La 27 mai 1600, Mihai se intitula la Iași, **„domn al Țării Românești, al Ardealului și a toată Țara Moldovei.”**; Fapta lui Mihai Viteazul a reprezentat o bază solidă pentru statul român de mai târziu. Pasul decisiv a fost făcut. In admirabila sa actiune de unire, Mihai a decis, în Transilvania, mai multe măsuri pentru consolidarea instituțiilor românești: a emis porunci și documente în limba română, a scutit preoții români de obligația în muncă, a cerut împăratului Rudolf al II-lea să recunoască religia ortodoxă ca legală, a adoptat aceeași stemă pentru toate teritoriile unite, construiește o biserică ortodoxă in Alba- Iulia, a numit comandanți de cetăți din căpitanii săi de încredere, ș.a. Unirea înfaptuită de Mihai Viteazul nu putea fi acceptată de marile puteri Austria, Polonia, Imperiul Otoman. In acest sens, acestea vor acționa cu toate mijloacele pentru destramarea Unirii. Din ordinul împăratului Rudolf al II lea, Mihai Viteazul va fi ucis , lângă Turda ,la 8 august 1601 cu complicitatea generalului Gheorghe Basta.

Pe lespede mormântului de la Mănăstirea Dealul, stă scris „Aici zace cinstitul și răposatul capul creștinului Mihail, Mare Voievod, ce au fost domn al Munteniei, Ardealului și Moldovei.”

- **Nicolae Iorga**, cel mai important istoric al romanilor, mentiona „De la 1600 nici un român n-a mai putut gândi unirea fără uriașa lui personalitate, fără paloșul sau securea lui ridicată spre cerul dreptății, fără chipul lui de curată și desăvârșită poezie tragică”(Ioan-Aurel Pop, ISTORIA ROMANILOR PENTRU ELEVI,Editura Litera,pag.118)

- portretele domnitorului Mihai Viteazul sunt mai multe. Cel mai cunoscut și consacrat a fost realizat de gravorul împăratului Rudolf al II-lea, Sadler, în 1601, la Praga. El a scris câteva versuri, dedicate domnitorului „, Atât de mult îl iubește pe Cristos și Împărăția creștină și unirea Bisericii cu Papa. În anul 1847, Nicolae Bălcescu și A.G. Golescu redescoperă acest portret , în cabinetul de stampe a bibliotecii din Paris.

Mihai Viteazul

Sursa : Destaptarea.ro

-**Miron Costin(1633-1691)**, a scris , „Letopisețul Țării Moldovei de la Aron –vodă (1594... încoace 1675); a fost tipărit de Mihail Kogălniceanu, în 1852;

-o altă lucrare importantă este „**De neamul moldovenilor, din ce țară au ieșit strămoșii lor**”. Miron Costin susține faptul că „ locuitorii Moldovei, Țării Românești și din părțile ungurești sunt cu toți de un neam și o data descălecați”;

- o altă mare personalitate, cronicarul și domnitorul Moldovei, **Dimitrie Cantemir (1710- 1711)** referindu-se la unitatea etnică și originea comună a românilor, afirma : „Românii sunt moșii și strămoșii noștri, a moldovenilor, a muntenilor și a ardelenilor”(Dimitrie Cantemir, Hronicul vechimii romano-moldo-vlahilor, București, 1901.pag.25,153); Această lucrare cuprinde istoria românilor de la Traian până la întemeierea Principatelor și „constituie o încununare a eforturilor întreprinse de predecesori pentru a dovedi originea romană a românilor și unitatea de neam a acestora”.(Șerban Cioculescu, Varietăți critice, Editura pentru literatură,1966, p.57.)

Dimitrie Cantemir

Sursa : timpul.md

- **reprezentanții Școlii Ardelene: Petru Maior, Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Ion Budai Deleanu**, au prezentat trecutul și prezentul poporului român, originea, vechimea, continuitatea, latinitatea poporului roman și a limbii romane, realitățile demografice din Transilvania;

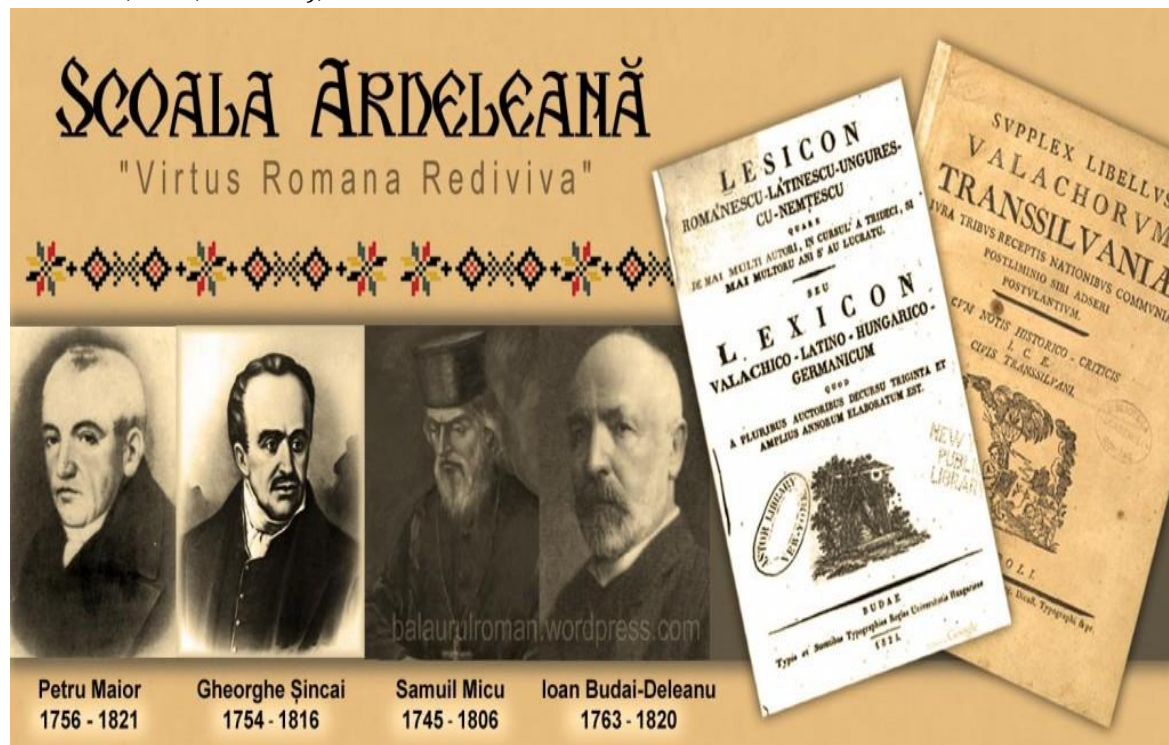
-Samuil Micu este autorul lucrării „Istoria și lucrurile și întâmplările românilor”

-Ghe. Șincai a scris „Istoria românilor și a mai multor neamuri”

-Petru Maior este autorul lucrării „Istoria pentru începutul românilor în Dacia”

- acestia realizează în anul 1791 un memoriu - protest privind situația românilor din Transilvania, intitulat **Supplex Libellus Valahorum** , în care se prezintă, pentru prima dată, lipsa drepturilor și libertăților pentru populația românească , majoritară, din Transilvania. „Națiunea română este cu mult cea mai veche dintre națiunile din Transilvania din vremea noastră, lucru sigur dovedit pe temeiul mărturiilor istorice, a unei tradiții niciodată întrerupte, a asemănării, limbii, datinilor și obiceiurilor(D.Prodan, Supplex Libellus Valachorum,

Bucuresti,1984,468-480);

Sursa : edusoft.ro

- **Tudor Vladimirescu**, conducătorul mișcării revoluționare de **la 1821** formulează clar necesitatea unirii. Să ne unim cu moldovenii „ca unii ce suntem de un neam și o lege, ca împreună să câștigăm dreptul acestor Principate”;

Tudor Vladimirescu

Sursa : Historia.ro

- în anul 1835, la Paris, este creat Cercul Revoluționarilor moldo-muntean, compus din Ion Ghica, Costache Negri, C. Bolliac, V. Alecsandri, ș.a. În documentul de constituire, aceștia precizau că „scopul final era constituirea unui stat unitar și independent care să cuprindă toate teritoriile locuite de români” ;

- în anul 1837-1838, la București este editată publicația „**Romania**”, titlu care era semnificativ pentru dorința de unire ;

- ideea unității naționale a constituit unul dintre obiectivele centrale ale Revoluției de la 1848. Acest deziderat este prezent **atât în timpul desfășurării Revoluției cât și în conținutul Programelor adoptate de revoluționari**

Programele Revoluției dela 1848

- Moldova: Petiție-Proclamație, Principiile Noastre Pentru Reformarea Patriei, Dorințele Partidei Naționale din Moldova;

- Muntenia: Proclamația de la Izlaz;

- Transilvania: Petiție –Națională.

-**se** poate vorbi de o generație de revoluționari la 1848, generație care va juca un rol important, atât în perioada revoluțiilor, cât și în marile evenimente istorice care au stat la temelia statului român modern: Unirea Principatelor, Reformele lui Alexandru Ioan Cuza, Războiul pentru Cucerirea Independenței, ș.a Cei mai importanti:

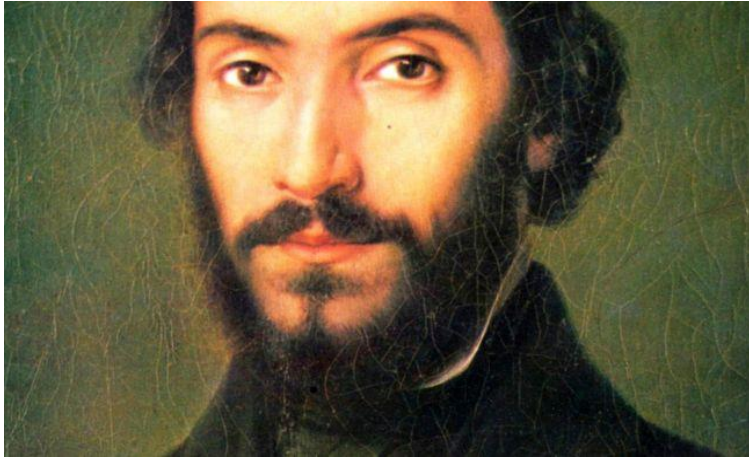
-în Muntenia :Nicolae Bălcescu, Ghe.Magheru, Ion C. Brătianu, C.A.Rosetti, Ion Ghica, Ion Heliade Rădulescu.

-în Moldova : Vasile Alecsandri, Al.Ion Cuza, Mihail Kogalniceanu, Alecu Russo.

-inTransilvania : Avram Iancu,Axente Sever, Simion Bărnuțiu,Timotei Cipariu.

-

- Nicolae Bălcescu considera că după revoluția de la 1848, mai erau necesare două revoluții, una pentru unitate națională, si, ulterior, una pentru independență;

Nicolae Bălcescu

Sursa : Adevarul.ro

- **Mihail Kogălniceanu** considera Unirea ca fiind „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși edificiul național”;
- la Blaj, pe 3 mai 1848, pe Câmpia Libertății, 40.000 de revoluționarii din Transilvania, conduși de Avram Iancu, au exprimat dorința de unire , cerând, „ Noi vrem să ne unim cu țara!”;

Câmpia Libertății - Blaj, 3 mai 1848

Sursa : Mediafax.ro

- programul revoluționarilor moldoveni „Principiile noastre pentru reformarea patriei”, adoptat la 12 mai 1848, sublinia necesitatea „Unirii Moldovei și Valahiei într-un stat independent”;

- hotărârea fermă pentru unire a românilor din Moldova și Muntenia va deveni în perioada următoare o problemă a marilor puteri europene.

- la Congresul de pace de la Paris, în 1856, vor fi luate câteva decizii care vor influența hotărâtor demersul de unire al românilor: Moldova și Valahia rămâneau sub suzeranitate otomană, dar intrau în garanția colectivă a Marilor puteri ale Europei, județele Cahul Bolgrad și Ismail reveneau Moldovei, Principatele aveau dreptul de a avea armată pentru asigurarea ordinii interne, era desființat protectoratul Rusiei în Principate, constituirea Adunărilor Ad-hoc, pentru a se consulta dorința de unire a românilor;

- Adunările Ad-hoc, constituite în 1857, pentru consultarea dorinței de unire a locuitorilor din Principate au reliefat și demonstrat marilor puteri dorința de unire, cerând acestora **„unirea Principatelor într-un singur stat cu numele de România”**;

- această dorință a fost transmisă marilor puteri europene, care, prin Convenția de la Paris, în 1858 au hotărât constituirea „Principatelor Unite ale Moldovei și Valahiei; Principatele urmau să aibă fiecare câte un domn român, câte o adunare legislativă, câte o capitală.

- dubla alegere a domnitorului Alexandru Ioan Cuza, în Moldova, la 5 ianuarie 1859, și la 24 ianuarie 1859 în Muntenia a constituit elementul fundamental, esențial, al realizării Unirii Principatelor în 1859;

Al. Ioan Cuza

Sursa: istoria.md

- Mihail Kogălniceanu, într-un discurs în Parlament, în acele zile, menționa: „**Unirea este actul energic al întregii națiuni române, e marea noastră cucerire**” . Kogălniceanu a fost unul dintre susținătorii și sfetnicii cei mai apropiați de Al. Ioan Cuza. La 7 octombrie, 1857, cu prilejul sesiunii Adunării Ad-hoc a Moldovei, acesta susținea puternic ideea unirii Principatelor: „Luând în considerație că dorința cea mai mare , cea mai frecventă, cea hrănită de toate generațiile trecutului, cea, care împlinită va face fericirea generațiilor viitoare, este Unirea Principatelor într-un singur stat, o unire care este firească și neapărată pentru că în Moldova și Valahia suntem același popor omogen și identic, pentru că avem același început, același nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași civilizație, aceleași legi și obiceiuri, același teritoriu și aceleași hotare de păzit, aceleași dureri în trecut, același viitor de organizat, aceeași misiune de îndeplinit.”

- Cuza va iniția un important program de reforme, care vor schimba structural societatea românească . El va introduce denumirea de „ Romania”, în actele oficiale, a instituit drapelul național, a realizat steaua comună, a stabilit capitala la București, a organizat armata națională, a decretat ziua de 24 ianuarie ca sărbătoare națională;

--în patrimoniul Muzeului Național de Istorie a României se păstrează două picturi care amintesc de Unirea din 1859. Una, pictată de Theodor Aman, reprezintă pe membrii Adunării Elective din Muntenia, în momentul votării ca domn al Munteniei, pe Al. I. Cuza, la 24 ianuarie 1859. Al doilea tablou, pictat de Carol Popp de Szathmary, reprezintă portretul oficial al lui Al. I. Cuza. Acesta este înfățișat în uniformă de general de divizion călări. Cuza ține mâna dreaptă pe o masă cu documente. Mâna stângă este pe garda sabiei. Carol Popp de Szathmary, un prieten apropiat al domnitorului, a mai avut și titlatura de fotograf oficial al lui Al. I. Cuza. Astfel avem fericita ocazie de a avea imagini fotografice cu Cuza, de o mare valoare istorică.

- după înlăturarea lui Cuza, în februarie 1866, în urma unui plebiscit, la 10 mai, parlamentul proclamă ca principe, pe Carol de Hohenzollern. Din anul 1881, acesta va lua titlatura de Regele Carol I(1866-1914).

REGELE - CAROL I

Sursa: istoria.md

- Constituția din 1866, adoptată în primele luni de domnie a Principelui Carol, una dintre cele mai moderne și democratice la acel timp, menționa clar numele statului **-Romania**; Este prima Constituție care menționează numele statului- Romania.

- domnia lui Carol I, de 48 de ani, din 1866, până în 1914, va rămâne ca una dintre cele mai bogate în realizări din istoria românilor. Va avea un rol deosebit de important în modernizarea statului român, în dezvoltarea sa pe toate planurile, în consolidarea statutului României în plan extern;

- acest lucru va contribui direct la victoria armatei române împotriva Turciei, în Războiul pentru cucerirea **Independentei (1877-1878)**;

- armata română va lupta cu spirit de sacrificiu și eroism în luptele de la Plevna, Rahova, Smârdan;

- peste 10.000 de ostași români au fost uciși sau răniți în Războiul pentru cucerirea Independenței. Printre eroii căzuți la datorie, amintim pe maior Ghe.Șonțu, căpitan Walter Mărăcineanu ș.a.

-războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a fost al tuturor românilor,din toate proinciile **românești**. Peste 4000 de români din Transilvania s-au înrolat voluntari și au participat la lupte împotriva turcilor

-Tratatul de pace de la Berlin,1878, prevedea recunoasterea de către Marile Puteri a independenței de stat a Romaniei;

Tratatul prevedea că Dobrogea, Delta Dunării și Insula Șerpilor reveneau teritoriului românesc; Practic, aceste pământuri reveneau, primele, la patria –mamă, ROMANIA;

Sursa: cyd.ro

- statul independent, numit **Regatul României**, va deveni treptat, unul dintre statele cele mai importante din această parte a Europei, prin potențialul economic, bogățiile deținute precum și prin poziția strategică;

-Romania constituia „soarele” de atracție pentru frații români aflați sub dominație străină. Speranțele românilor din Basarabia, Bucovina, Transilvania, Banat și Ungaria se îndreptau, tot mai mult spre București;

- **situația românilor din Basarabia** era tot mai dificilă. Ocupată în 1812, de către Rusia țaristă, va fi transformată în provincie a acesteia și va fi supusă unui cumplit proces de rusificare forțată în administrație, justiție, Biserică și școală. După realizarea Unirii Moldovei cu Muntenia, care a avut un important ecou în Basarabiei, autoritățile ruse au interzis folosirea limbii române în Basarabia, toate cărțile în limba română au fost distruse. Intelectualii și preoții români au fost forțați să plece din Moldova. Totuși, în Basarabia se va forma, treptat, un grup de intelectuali reprezentanți ai românilor, precum Ion Inculeț, Constantin Stere, Pantelimon Halipa, Alexe Mateevici, autorul poeziei „Limba noastră”;

- **situația românilor din Transilvania și Bucovina**, provincii cu populație românească majoritară, cuprinse, începând cu 1867, în Imperiul Austro-Ungar, stat multinațional. Bucovina era administrată direct de la Viena. Românii din Transilvania au avut de suportat efectele legilor antiromânești inițiate de autoritățile maghiare de la Budapesta. Cea mai amplă acțiune de protest a românilor din Transilvania a fost, în anul 1893, **Memorandumul**, redactat de conducătorii mișcării de protest a românilor, grupați în Partidul Național Român: Ioan Rațiu, George Pop de Băsești, Iuliu Coroianu, Vasile Lucaciu, ș.a.

- autoritățile maghiare au intentat un proces autorilor Memorandumului, pentru a lovi în lupta românilor din Transilvania pentru drepturi naționale. Cu acest prilej, Iuliu Rațiu a condamnat ferm politica de deznaționalizare a autorităților ungare. „Existența unui popor nu se discută. Eas e afirmă”.

Autori ai Memorandumului – 1893

Sursa: actualitateadecluj.ro

Participarea României la Primul Război Mondial(1914-1918) a avut ca țel suprem realizarea idealului suprem național - unirea provinciilor românești locuite de români, aflate sub ocupație străină;

- în perioada 1914-1916, România va adopta o poziție de neutralitate armată. Decizia a fost luată în urma Consiliului de Coroană de la Sinaia, la castelul Peleş, în data de 21 iulie 1914. Era o situație de moment, având în vedere că România nu era pregătită în plan economic și militar;

- România va adera ferm la Antantă, alături de Franța, Anglia, Italia, Rusia, semnând la 4 august 1916, o convenție politică și militară. Aceste puteri recunoșteau integritatea teritorială a României precum și dreptul României de a se uni cu teritoriile din Austro-Ungaria, locuite, majoritar de români, Transilvania, Banat și Bucovina

- primul ofițer al armatei române , căzut la datorie, în noaptea de 14/15 august 1916 a fost locotenent-colonelul Gheorghe Poenaru Bordea, lângă punctul de grăniceri de la Fundata-Bran;

-armata română, formată din peste 800.000 de militari va intra în război împotriva Puterilor Centrale. Deși la început, au fost înregistrate victorii importante, ulterior, în fața superiorității armatelor inamice, armata română este nevoită să se retragă în condiții dramatice, în Moldova. Frontul s-a stabilizat pe linia Galați-Focșani-

-armatele române s-au acoperit de glorie datorită eroismului dovedit în bătăliile de la Mărăști, Mărășești, Oituz, din 1917. Deviza ostasilor români în acea vreme era „ **Pe aici nu se trece!**”

Luptele de la Mărășești – 1917

Sursa: descoperă.ro

- România a pierdut în Războiul de Întregire a Neamului, peste 340.000 de militari, 300.000 de grav răniți, 115.000 prizoneri și dispăruți;

- pierderile materiale ale României s-au cifrat 31 miliarde franci aur, la care se adaugă 9,5 miliarde franci aur, valoarea tezaurului transmis, în condiții dramatice, la Moscova;

EROII RĂZBOIULUI PENTRU REÂNTRGIREA NAȚIONALĂ

1. Generalul Eremia Grigorescu (1863 -1919).

- comandant militar cu înaltă pregătire militară, cu o concepție practică modernă, adeptul unor acțiuni militare strategice și rapide;

- erou al Războiului pentru Reântregirea Neamului, a anticipat Unirea cea Mare din 1918;

- la comanda Diviziei 15, ca general de brigadă, s-a remarcat în luptele de la Turtucaia, în 1916, când va fi decorat cu Ordinul „Mihai Viteazul”, primul general român care a primit această decorație;

- datorită calităților deosebite de comandat militar, va fi transferat pe frontul din Carpați, în zona Mărășești – Oituz, unde situația militară era critică. Armatele Puterilor Centrale, aveau ca obiectiv principal distrugerea rezistenței armatei române în zona Focsani –Mărășești, înaintarea în direcția Iași și scoaterea României din război;

- în Ordinul de operații militare din 27 iulie 1917, Generalul Eremia Grigorescu, comandantul Armatei I, menționa : „, Iau comanda în condiții excepțional de grele și de mare răspundere pentru țară. Vă rog să-mi dați ascultare deplină și fac apel călduros la patriotismul și eroismul dumneavoastră pentru a stăvili ofensiva dușmană. De rezistența și voința noastră, de la soldat și până la mine, depinde soarta Moldovei și existența neamului românesc. Armata noastră joacă un rol hotărâtor în această bătălie”;

- bătălia de la Mărășești desfășurată între 24 iulie și 21 august 1917 rezezintă una dintre bătăliile strategice importante ale Primului Război Mondial , într-o perioadă când victoria Antantei era încă departe. Eroismul legendar al armatei române, strategia și inteligența tactică în plan militar a ofițerilor și generalilor armatei, au fost factorii principali în victoriile din vara anului 1917;

-revista „ Times”, menționează „ Apărarea frontului de la Mărășești a fost cea mai strălucită faptă de arme, săvârșită vreodată de români;

-sacrificile și rezistența armatei române au fost recunoscute de adversarii inamici . Generalul german Kurt von Morgen, comandantul grupului de atac al armatei germane, recunoștea în memoriile sale, „Rezistența dușmanilor(a romanilor), este neobișnuit de dâră și s-a manifestat prin 61 de contraatacuri în decursul a 14 zile de lupte,, (Revista Historia)...

- Regele Marii Britanii, într-o telegramă adresată Regelui Ferdinand, după victoria de la Mărășești, sublinia „În timpul când Majestatea Voastră este prinsă într-o luptă grozavă pentru apărarea țării, doresc să aduc admirația poporului britanic pentru modul admirabil în care luptă armata română”Revista tranșeelor, 3 septembrie 1917;

-de numele generalului Eremia Grigorescu se leagă, în mod simbolic, celebrul îndemn „Pe aici nu se trece!,” rostită în fața ostașilor, la Oituz și Mărășești;

- Comandantul armatei I romane, avea ca adversar inamic pe celebrul general german, von Mackensen, care nu cunoscuse până atunci, înfrângerea. El era numit , „Spărgătorul de fronturi”.

- generalul Eremia Grigorescu sublinia,după bătălie. „Aici cunosc generalul german Mackensence este înfângerea.Mărășeștii fu mormântul iluziilor germane.(News Active, Stefania Brândușa, 11iulie2 017

-in luptele de la Mărășești, Armata I, comandată de Eremia Grigorescu, a pierdut 27410 soldați și ofiteri, iar armata germană, peste 60.000 de soldați morți, răniți și disparuți;

- victoria armatei române de la Mărășești, Mărăști și Oituz au avut o imensă importanță strategică, militară și politică pentru România: era prima mare victorie morală și militară a armatei române de la intrarea în Războiul de Rândgîirea a Neamului, a fost salvată existența statală a României, avînd în vedere că Puterile Centrale, intenționau să ocupe întreg teritoriul românesc și să înlăture conducerea statului român;

- Generalul- erou Eremia Grigorescu odihnește somnul de veci în Mausoleul de la Mărășești, mormîntul său fiind amenajat, în holul central al monumentului. El și-a dobîndit titlul de onoare „**Eroul de la Mărășești**”

2. Mareșalul Alexandru Averescu (1859-1938)

- comandant militar, general, încă din anul 1906, ministru de război, șef al Marelui Stat Major, s-a distins în luptele din Războiul pentru Reîntregirea Neamului;

- a comandat unitățile armatei române în bătălia de la Mărăști –Soveja, 11-19 iulie 1917. Alexandru Averescu a pregătit foarte bine această bătălie. Luptele au fost extrem de dure, dar armata română a reușit să rupă linia frontului pe o distanță de 50 km și să înainteze în adîncime 20 km. Au fost capturați 2700 de prizonieri, 70 de tunuri;

- a fost prima mare ofensivă reușită în acest război, care a demonstrat calitățile de mare comandant de armată ale generalului Alexandru Averescu. „ Bătălia de la Mărăști va trece în istoria noastră ca o dovadă serioasă de acțiune și artă militară. Ea a fost prevăzută și s-a executat după planul inițial. Cel din urmă soldat și-a făcut datoria ” (Mihail Sadoveanu).

3. Căpitanul Grigore Ignat (1889-1917)

- unul dintre cei mai cunoscuți eroi ai Războiului Pentru Întregirea Națională;

- era ofițer specializat în folosirea ca armă a mitralierelor, care au intrat de curînd în dotarea armatei române;

- a luptat în Dobrogea, la Cobadin, în Oltenia, unde s-a remarcat în lupte, fiind înaintat la gradul de căpitan;

- este chemat, împreună cu compania de mitraliere de 200 de soldați, pe frontul de la Mărășești, în zona Răzoare, o colină strategică care controla accesul în întreaga regiune;

- armata germană va ataca, cu forțe mult superioare zona Răzoare, apărată de compania căpitanului Ignat. Luptele au fost dramatice. Unul câte unul, toți soldații mitraliori vor fi uciși. În final, rămas singur, Grigore Ignat a reușit, câteva ore, să oprească ofensiva germană. A fost găsit mort, sub un morman de cadavre inamice. Ordinul de zi al comandamentului armatei române consemna „Căpitanul Grigore Ignat din Regimentul 51 infanterie a fost găsit mort în tranșee, cu mitraliera în brațe, înconjurat de oamenii săi și un morman de cadavre inamice. A luptat ca un brav erou și tot astfel a murit”

- va fi înaintat, post-mortem, la gradul de maior și va fi decorat cu Ordinul „Mihai Viteazul”

-în anul 1929, la Botoșani, se inaugura în centrul orașului un grup statuar intitulat „Compania de mitraliere maior Ignat în atac.” Grigore Ignat era reprezentat în picioare, cu pistolul îndreptat către inamic, în timp ce soldații săi erau cu mitraliera în brațe.

-3 .Ecaterina Teodorescu(1894-1917)

-numită „eroina de la Jiu”;

-a intrat în focul luptelor încă din 10 octombrie 1916, în bătălia de la Podul Jiului, unde va îngriji soldații răniți;

-la începutul lunii noiembrie 1916, va fi rănită ușor, prima dată. Va fi luată prizonieră, dar va reuși să scape, după ce a împușcat santinela germană ce o păzea.;

-în luptele de la Filiași, la 6 noiembrie 1916, va fi rănită din nou, când un obuz i- a fracturat tibia și coapsa stângă. Va fi înaintată la gradul de sublocotenent ;

-la 10 noiembrie1916, Ecaterina Teodorescu va fi distinsă cu Medalia „Virtutea Militară de război clasa II a, pentru vitejia și devotamentul de pe câmpul de luptă;

- în ianuarie 1917, va reveni pe front, în fruntea plutonului său;
- la 10 martie 1917, va fi decorată cu Medalia „Virtutea Cercetășească de aur;
- la data de 22 august 1917, în urma unui atac, prin surprindere, sublocotenenta Ecaterina Teodoroiu este lovită de două gloanțe de mitralieră și ucisă în tranșeele de pe Dealul Secului.
- a fost înmormântată, cu paradă militară, pe 23 august 1917, în valea Zăbrăuciorului. La capăt i-a fost ridicată o cruce mare de stejar. Ulterior, în anul 1921, osemintele au fost deshumate și transportate la Târgu Jiu și depuse în cavoul din fața primăriei.

4. Caporalul Constantin Mușat (1890-1917).

- numit și caporalul-erou;
- a participat la lupte, încă din primele zile ale Războiului pentru Întregirea Neamului, în defileul Oltului, la Câineni. Ulterior, este transferat pe frontul din Moldova, fiind grav rănit, în decembrie 1916 în zona Munților Vrancei. La spitalul din Iași i-a fost amputat brașul stâng;
- caporalul Mușat a refuzat să fie clasat și a cerut să fie trimis din nou pe front pentru a arunca grenade cu mâna dreaptă. În luptele de la Oituz, caporalul și-a pierdut viața, eroic, la data de 14 august 1917, în timp ce arunca o grenadă cu o singură mână;
- a fost înmormântat la cimitirul Eroilor de la Bogdănești-Oituz;
- una dintre statui realizată în memoria lui, este cea de la Bușteni, din fața gării CFR. Statuia, din bronz, are o înălțime de 2,10 metri. Monumentul se intitulează „Ultima grenadă a caporalului Mușat”. Pe o placă de marmură,

este înscris textul „Caporalul Constantin Mușat,1890-1917, căzut eroic la datorie apărând cu prețul vieții sale, pământul scump al patriei”.

- Măriuca Zaharia, copilul erou(1905-1917)

- pe numele său, Maria Ion Zaharia, a fost ucisă de inamic în timp ce transmitea informații militare importante soldaților români care luptau în zona Panciu-Răzoare. Măriuca se urcase într-un copac, unde era un post de observație. Soldatul-observator a fost ucis, Măriuca înlocuindu-l fără frică. Mărica Zaharia va fi ucisă în data de 6 august 1917, la numai de 12 ani. Este înmormântată în Mausoleul de la Mărești, în holul central.

UNIREA CEA MARE, 1918

1. Unirea Basarabiei cu Romania

-Anul 1918 a adus României cea mai importantă împlinire din întreaga sa istorie-unitatea politică a românilor

- Basarabia reprezintă prima provincie care s-a unit cu Romania. Ocupată de Rusia în 1812, Basarabia a cunoscut o intensă și distructivă politică de rusificare a populației românești, majoritare;

- în condițiile crizei politice din Rusia, din anul 1917, la Chișinău s-a format Sfatul Țării un fel de parlament ales democratic, care decide autonomia Basarabiei. Acest organ reprezentativ al întregii populații dintre Prut și Nistru, a decis cu majoritate de voturi, la 27 martie 1918, unirea Basarabiei cu România , „**In numele poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară Republica Democratică Moldovenească(Basarabia), ruptă de Rusia acum o sută de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și a dreptului de neam, pe baza principiului că popoarele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu România (Declarația de unire a Basarabiei cu România, 27 martie 1918).**

Actul Unirii – 27 martie 1918, Basarabia

Sursa: jurnalul.ro

2. Unirea Bucovinei cu Romania

- în Bucovina, evenimentele se derulează asemănător. Consiliul Național Român decide convocarea, la Cernăuți, la 15 noiembrie 1918, a Congresului General al Bucovinei, format din reprezentanții românilor și a celorlalte naționalități. Cu acest prilej, Congresul decide „**unirea necondiționată, pentru vecie, a Bucovinei, în vechile ei hotare.**”

Publicația Glasul Bucovinei – 1918

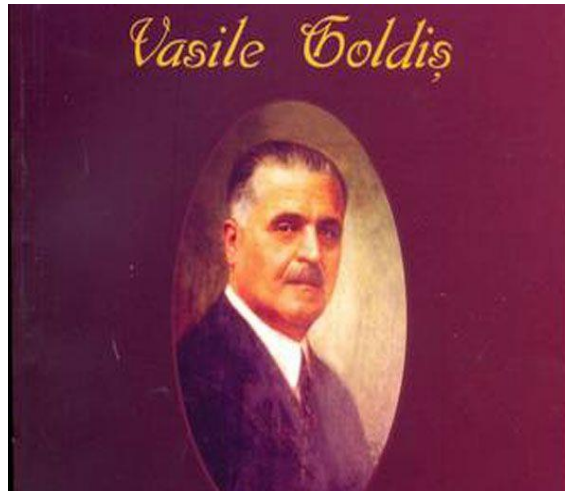
Sursa:adevarul.ro

MAREA UNIRE A ROMÂNILOR - 1 DECEMBRIE 1918

- Unirea Transilvaniei cu Romania la 1 Decembrie 1918, reprezintă evenimentul principal al istoriei României și totodată, realizarea unui deziderat al locuitorilor acestui pământ;
- contextul extern, caracterizat prin victoria tot mai clară a Antantei împotriva Puterilor Centrale, situația de criză profundă a Imperiilor multinaționale, va crea condiții prielnice luptei popoarelor aflate sub ocupație străină pentru drepturi naționale;
- la 26 martie 1918 a avut loc la Roma un Congres al naționalităților din Austro-Ungaria, care a votat o moțiune referitoare la dreptul fiecărei națiuni de a se constitui într-un stat național independent;

- în contextul extern al destrămării Imperiului Austro-Ungar , la Oradea, Partidul Național Român adoptă, la 29 septembrie 1918, o Declarație, semnată de **Vasile Goldiș** prin care se proclamă „dreptul fiecărei națiuni de a dispune de ea însăși”;

Sursa: radioresita.ro

- la 3 noiembrie 1918, se constituie Consiliul Național Român Central din Transilvania organism care va coordona lupta românilor pentru drepturi naționale și emancipare;

Consiliul Național Român Central, primul guvern al Transilvaniei independente

Sursa: tribuna.ro

- Consiliul Național Român Central a convocat pentru data de 1 decembrie 1918, la Alba-Iulia o adunare națională a românilor din Transilvania și Ungaria. A fost desemnată, în mod simbolic, Alba –Iulia, deoarece în această cetate istorică a românilor, la 1 noiembrie 1599, Mihai Viteazul intra triumfător, în temerara încercare de Unire a Țărilor Române;
- Adunarea Națională va adresa, cu câteva zile înainte, un apel către participanți „ **Frați români, locul cel mai istoric al neamului vă așteaptă cu brațele deschise, veniți deci să-l atingeți cu pasul vostru, ca să simțiți fiorul ce l-a mișcat pe marele voievod, pe martirii Horea, Cloșca și Crișan, pe craiul munților, Avram Iancu;**

Adunarea Națională Alba-Iulia – 1 dec 1918

Sursa:alba24.ro

Adunarea de la Alba Iulia s-a ținut într-o atmosferă de mare sărbătoare. Au venit 1228 de delegați oficiali, reprezentând cele 130 de cercuri electorale din comitatele românești. Pe lângă aceștia s-au adunat peste 100.000 de oameni, care au sosit din toate părțile și localitățile Transilvaniei. Pretutindeni, erau drapele tricolore.;

- au rostit discursuri cei mai importanți reprezentanți ai românilor din Transilvania: Vasile Goldiș, Ștean Ciceo Pop, Iuliu Maniu;
- La 1 decembrie 1918, cei 1228 de delegați au decis, în unanimitate, unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei, Maramureșului cu România;
- Rezoluția Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918, proclama: **„Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia, în ziua de 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România. Trăiască România Mare!”**
- Importante vor rămâne ca documente istorice, fotografiile realizate cu prilejul zilei de 1 decembrie 1918, la Alba-Iulia. Autorul acestor imagini de importanță extraordinară pentru istoria noastră, se numea Samoilă

fapta istorică a întregii națiuni române realizată într-un elan râvnit cu putere din străfundurile conștiinței neamului, un elan controlat de fruntașii politici, pentru a-i călăuzi cu cu inteligență politică remarcabilă spre țelul dorit. Nu o victorie militară a stat la temelia României Mari, ci actul de voință al națiunii române de a-i da armătura teritorial –instituțională, care este statul național (Florin Constantiniu, Istoria sinceră a poporului român)

PORTRETELE MARII UNIRI din 1918

1. REGELE FERDINAND I (1914 -1927).

- Regele Ferdinand, supranumit după 1918 și Ferdinand **Întregitorul** este legat direct de actul Unirii;
- a fost Rege al României între anii 1914 -1927;
- istoria menționează loialitatea și admirația sa pentru țara care l-a adoptat. A trecut peste originea sa germană pentru a săvârși voința de unitate a românilor, în timpul primului război mondial;
- În Consiliul de Coroană din 14 august 1916, Ferdinand a dovedit un spirit de mare patriotism, pronunțându-se pentru intrarea României alături de Antantă;
- Regele Ferdinand mentiona cu acest prilej crezul său privind datoria față de viitorul românilor în acele momente dramatice pentru soarta României: **„De la început mi-am impus această regulă de conștiință: să fac abstracție de mine insumi, să nu țin socoteala nici de originile mele , nici de familia mea. Să nu văd decât România, să nu cuget decât la ea, să nu exist decât pentru ea. Nu se domnește asupra unui popor pentru sine, ci pentru acel popor. În aceasta constă onestitatea unui rege.”** (I.Ghe.Duca ,Memorii, Timișoara, vol II, p.13.);
- prezența permanentă a Regelui Ferdinand și a Reginei Maria în mijlocul soldaților care luptau cu eroism pe front a constituit un important factor mobilizator pentru aceștia;
- în data de 15 octombrie 1922, la Alba Iulia, Ferdinand este încoronat ca rege al României Mari, care cuprindea și Basarabia, Transilvania și Bucovina de Nord ;

- sceptrul regelui Ferdinand I, care se află la Direcția de Patrimoniu, simbolizează suveranitatea poporului român și face trimitere direct la actul Marii Unirii prin patru statuete de țărânci, care reprezintă România, Transilvania, Basarabia și Bucovina.

Regele Ferdinand 1914-1927

Sursa: istorie și destin

2. Ion I.C. Brătianu (1864- 1927).

- cunoscut și ca Ionel Brătianu om politic, președinte al Partidului Național Liberal, membru de onoare al Academiei Române;

- a fost figura centrală a vieții politice românești, de cinci ori prim-ministru, în mai multe rânduri, ministru (de interne, apărării, externe);
- a contribuit direct la conturarea politicii externe a României în direcția alianței cu Antanta, la pregătirea și înfăptuirea actului de Unire de la 1 decembrie 1918;
- la 29 noiembrie 1918, se constituie guvernul liberal condus de Ion I.C.Brătianu care la 13 decembrie 1918 va ratifica actul de unire a Transilvaniei cu România, și la 19 decembrie 1918 actul de unire al Bucovinei cu România
- la moartea sa , în 24 noiembrie 1926, ziarul Dreptatea menționa „S-a stins unul dintre cei care au ținut pe umerii lor greaua sarcină a realizării celui mai mare ideal românesc - întrgirea națională.”

Ion I.C. Brătianu (1864- 1927)

Sursa: jurnalul.ro

3. Alexandru Vaida –Voievod 1872-1950

- a fost unul dintre liderii marcanti ai Partidului Național Român din Transilvania
- la 18 octombrie 1918, va citi în Parlamentul de la Budapesta, Rezoluția Partidului Național Român care menționa Hotărârea națiunii române din Austro-Ungaria de a fi liberă de orice înrăurire străină, să-și aleagă asezarea între națiunile libere”.
- pe 1 decembrie 1918, participă la Marea Adunare de la Alba Iulia, unde cei 1228 de delegate aleși ai românilor din Transilvani, Banat și Tara Ungurească au votat Rezoluția Unirii care „decretează unirea acelor români și atuturilor teritoriilor locuite de dânsii cu Romania”
- dupa acest eveniment istoric, Alexandru Vaida Voievod devine membru al Consiliului Dirigent, si se va număra printre cei patru delegati ardeleni(alături de Vasile Goldiș, episcopii Iuliu Hosu și Miron Cristea) care au adus regelui Ferdinand I Rezoluția Unirii, pentru a fi ratificată.

Alexandru Vaida –Voievod

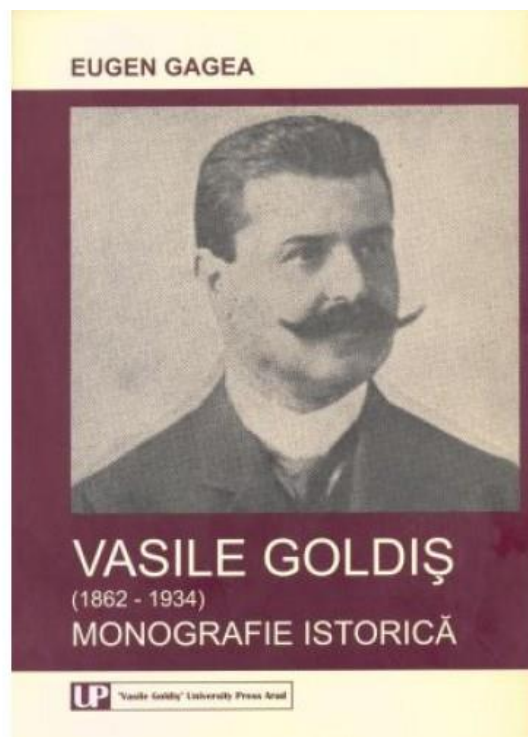
Sursa: adevarul.ro

4. Vasile Goldiș (1862-1934).

-om politic, academician, se numără printre inițiatorii și organizatorii Marii Uniri de la Alba Iulia;

-a avut multe intervenții radicale în Parlamentul de la Budapesta, în apărarea drepturilor națiunii române din Transilvania;

- a condus ziarul „Tribuna și „Românul” din „Transilvania, ce reprezentau instituții de presă ale Partidului Național Român din Transilvania care ilustrau lupta pentru drepturi naționale ale românilor ;
- la 1 decembrie 1918, la Marea Adunare de la Alba Iulia va rosti un impresionant discurs referitor la suferințele și asuprirea românilor din Transilvania de-a lungul veacurilor și necesitatea inevitabilă a constituirii națiunilor libere;

Sursa: edituraavg.ro

5. Ștefan Cicio Pop (1865-1934).

- jurist, om politic, fruntaș al Partidului Național Român, organizator important al Adunării de la Alba –Iulia și, ulterior, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale de la Alba –Iulia;
- în noiembrie 1918, a fost ales în fruntea Consiliului Național Român Central, instituție care va organiza Adunarea de la Alba Iulia, compus din cei mai importante personalități ale luptei românilor din Transilvania;
- la 1 decembrie 1918, va fi desemnat să deschidă Marea Adunare Națională de la Alba Iulia;

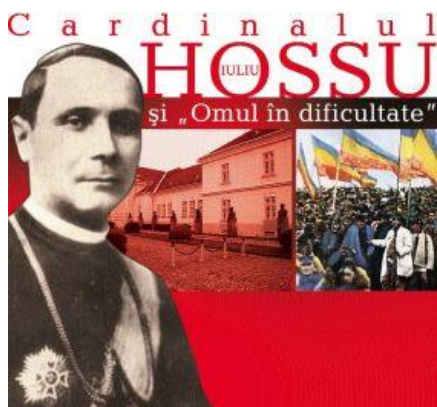

Sursa: wikipedia

6. Iuliu Hossu (1885-1970).

- a contribuit decisiv la unirea Transilvaniei cu țara – mamă;

- la 1 decembrie 1918, la Alba- Iulia, din încredințarea Marelui Sfat al Națiunii, episcopul de Gherla a vestit lumii Unirea tuturor românilor prin citirea Declarației de Unire. „ **Atăzi, prin hotărârea noastră, se înfăptuiește România Mare, una și nedespartită . A biruit Dreptatea**”

Sursa: ziua.ro

7. Vasile Lucaciu (1852-1922)

- a fost preot greco-catolic, luptător hotărât pentru drepturile românilor din Transilvania. A fost persecutat permanent de autoritățile maghiare pentru activitatea sa de susținere a românilor din Transilvania, fiind judecat și condamnat, pe nedrept, de mai multe ori;

- la sfințirea bisericii din Sisești, Maramureș, sub acoperiș, se putea citi inscripția :„PENRTU UNIREA TUTUROR ROMÂNILOR”, fapt ce a atras nemulțumirea autorităților maghiare;
- a militat pentru unirea românilor din Transilvania, Bucovina și Basarabia, desfășurând o intensă activitate în Italia și SUA și Regatul României.

Sursa: Tribuna.ro

1. MONUMENTELE EROILOR CĂZUȚI ÎN RĂZBOIUL PENTRU REÎNTREGIREA NEAMULUI

I. Mausoleele din județul Vrancea

În județul Vrancea, au fost ridicate unele dintre cele mai impunătoare monumente construite în memoria eroilor căzuți la datorie în Războiul de Reîntregire a Neamului. Au fost construite pe locurile unde armata română a rezistat cu tenacitate armatelor Puterilor Centrale, mult superioare ca dotare și experiență de luptă.

1. Mausoleul de la Mărășești.

- În confruntările dramatice de la Mărășești din iulie- august 1917, au murit 480 de ofițeri și 21.000 de soldați români. În prezent, mausoleul adăpostește mormintele a 5073 soldați și ofițeri în 154 cripte individuale și 9 cripte comune;

-piatra de temelie a monumentului s-a pus la data de 6 august 1923, iar inaugurarea oficială a avut loc pe 18 septembrie 1938, în prezența Regelui Carol al II –lea;

- în centru se află mormântul generalului **Eremia Grigorescu**, comandantul Armatei I Române pe timpul luptelor de la Mărășești, decorat cu Ordinul Steaua României și Prim Cavaler al Legiunii de Onoare. Pe sabia de samurai, primită cu această ocazie, sunt gravate cuvintele „ **Pe aici nu se trece**”. Culoarul Cavalerilor cuprinde mormintele maiorului mitralior Grigore Ignat și Măriucăi Zaharia, copil - erou , căzut la datorie în timp ce transmitea armatei române informații valoroase despre armata germană;

-în incinta mausoleului a fost amenajat un muzeu al luptelor de la Mărășești, care cuprinde documente, armament și echipament militar al armatei române, precum și obiectele personale ale Ecaterinei Teodoroiu, căzută eroic în luptele din valea Șușiței;

-intrarea în mausoleu este dominată de inscripția cu titlul, „**ÎNTRU SLAVA EROILOR NEAMULUI**”

Mausoleul de la Mărășești

Sursa: Stirile ProTv

2. Mausoleul de la Mărăști.

- construcție impunătoare, realizată între anii 1928-1939. Este proiectată de arhitectul Pandele Șerbănescu, în stil bizantin, unic în acest gen de construcții. Cuprinde 2 etaje subterane, având o adâncime de 27 metri. Lumina naturală pătrunde prin ferestrele orizontale ce fac parte din tavanul clădirii . Cuprinde osemintele a 100 de ofițeri și peste 20.000 de soldați.

-În Mausoleu arde o flacără pemanent, asezată între doi piloni. Se disting 13 plăci din marmură albă, pe care sunt inscripționate numele a 900 de eroi-soldați căzuți la datorie. Două basoreliefuri din bronz, înfățișază trecerea unui soldat român peste linia frontului, cu informații despre inamic și primirea unui general român de către țăranii unei localități eliberate

- în centru este construit un sarcofag din piatră, ce conține rămășițele **Mareșalului Ion Averescu;**

Mausoleul de la Mărăști

Sursa: descopera.ro

3. Mausoleul de la Soveja.

- construit între anii 1923-1929. Este situat într-o pădure de brazi, proiectat în forma unei cetăți din piatră. Interiorul cuprinde cripte ce adăpostesc osemintele a 528 de soldați din ambele tabere combatante.

Mausoleul de la Soveja

Sursa: Informatii Romania.ro

4. Mausoleul din Focșani.

- construcție în formă de cruce, realizată din beton, piatră, și cărămidă. Aici odihnesc 582 de ostași necunoscuți, căzuți în Războiul de Reînțirire a Neamului, în perioada 1916-1918. La intrare în mausoleu, este inscripția „ PRO PATRIA”

II. CRUCEA EROILOR NEAMULUI DE PE MUNTELE CARAIMAN

- este un monument arhitectonic unicat ca dimensiune și realizare. A fost construit între anii 1926 -1928, pe Muntele Caraiman, la 2291 metri altitudine, pentru a cinsti memoria eroilor neamului căzuți în Primul Război Mondial;
- acest monument a fost înălțat la inițiativa Reginei Maria și a Regelui Ferdinand al României, cu scopul de a fi vizibil de la distanță;
- crucea propriu-zisă are o înălțime de 28 de metri, cu 2 brațe lungi de câte 7 metri;
- monumentul figurează în Cartea Recordurilor ca fiind cea mai înaltă cruce din lume, amplasată pe un vârf montan;

Monumentul Eroilor – Caraiman

Sursa: Ziarul Clujean.ro

III. ARCUL DE TRIUMF

- Construcție monumentală, proiectată de Petre Antonescu și realizată în mai multe etape(1921-1922, 1935-1936);
- realizat pentru a comemora eroii căzuți în Războiul pentru Reîntregirea Neamului (1916-1918), marile bătălii ale armatei române, sacrificiile românilor pentru unitate și independență în realizarea României Mari;
- a fost realizat din granit, după modelul Arcului de Triumf din Paris, are o înălțime de 27 metri;
- inaugurarea oficială a avut loc în 1936, în prezența Regelui Carol al II –lea și a reprezentanților din 20 de state europene, si din SUA și Japonia;

- în zona centrală se poate identifica inscripția „**Glorie celor ce prin lumina minții și puterea sufletului au pregătit și realizat unitatea națională**”

Arcul de TRIUMF

Sursa: tvl.ro

IV.MAUSOLEUL DE LA MATEIAȘ-DRAGOSLAVELE

- a fost construit între 1928-1931, după planurile arhitecților Dumitru Ionescu-Berechet și State Bălășoiu;

- monumentul este compus din două corpuri, unul orizontal, în care, în 31 de cripte sunt adăpostite osemintele a peste 2300 de militari români și, unul vertical, de forma unui foișor. În perioada 1980- 1984, mausoleul a fost extins prin construirea unei terase de paradă;
- în aceasta zonă, situată strategic pe drumul ce leagă Brașovul de Câmpulung, diviziile 12 și 22 infanterie, comandate de Generalul Traian Găiseanu, au rezistat în mod eroic, în lunile septembrie-noiembrie 2016, în fața unui inamic mult superior, ca număr și dotare .

MAUSOLEUL DE LA MATEIAȘ-DRAGOSLAVELE Sursa:You Tube

MONUMENTUL EROILOR DIN ARMA GENIULUI

- inaugurat în anul 1929. Este închinat militarilor din arma geniu, căzuți în Primul Război Mondial;

- grupul statuar este format dintr-un leu, care simbolizează forța, patru soldați un pionier, un transmisionist, un pontonier și un soldat din trupele de căi ferate. Leul , executat din bronz, situat în vârful monumentului , este amplasat pe o teavă de tun și pe o cască aparținând forțelor inamice;

- pe una din laturile monumentului este inscripționat mesajul : „Spuneți generațiilor viitoare că noi am făcut suprema jertfă, pe câmpurile de bătălie pentru întregirea neamului”

CITATE DESPRE UNIREA SI UNITATEA NAȚIONALĂ

[www.interferente.ro-citate despre](http://www.interferente.ro-citate-despre-unire-si-unitate-națională) unire și unitate națională -30 noiembrie 2017

-, „Noi considerăm realizarea unității noastre naționale ca un triumf al libertății omenești. Vrem să întronăm pe aceste meleaguri libertatea tuturor neamurilor și cetățenilor.” **(Iuliu Maniu).**

-, „Unirea tuturor românilor într-un singur stat a trebuit să vie. S-a înfăptuit prin suferințe și sacrificii. Fericiți suntem noi românii de azi că prin noi se săvârșește actul măreț al Unirii tuturor românilor într-un singur stat, că norocul acum a destinat statului roman domnia unui Rege mare care a înțeles chemarea sfântă a istoriei”. **(Vasile Goldiș către Regele Ferdinand I cu prilejul înaintării actului Unirii).**

-, „Unitatea națională fu visarea iubită a voievozilor noștri cei mari care întrupară în sine individualitatea și cugetarea spre a o manifesta lumii. Pentru dânsa Mircea cel Bătrân și Ștefan cel Mare se luptară toată viața lor îndelungată și traseră asupra-le năvălirea îngrozitoare a turcilor, pentru dânsa Mihai cel Viteaz cade ucis în Câmpia Turzii, pentru dânsa Șerban Cantacuzino bea otravă, pentru dânsa Horia moarte cumplită pe roată suferi”. **(Nicolae Bălcescu)**

-„Adunarea de la Alba-Iulia va rămâne de-a pururea piatra de hotar a istoriei române si va reprezenta, din veci în veci, simbolul biruinței noastre. Ea fost rezultatul logic al evoluției istorice, fructul luptelor de emancipare a poporului românesc și triumful strălucit al ideilor generoase pentru care s-a vărsat cu atâta prisosință sângele scump fraților nostri.**(Silviu Dragomir)**

-„ Istoria românilor ne arată că unirea a fost todeauna țelul lor cel mai dorit. Ori de câte ori, viitorul a surâs României, fiii ei nu au lipsit de a aspira către unire”**(Ion Ghica).**

-„Moldova, Transilvania și Transilvania nu există pe fața pământului .Există o singură Romanie. Există un singur corp, un singur suflet” **(Bogdan Petriceicu-Hasdeu).**

- „Romania este patria noastră, a tuturor românilor. E Romania celor de demult si-a celor de mai apoi. E patria celor dispăruți și a celor ce va să vie”**(Barbu Ștefănescu Delavrancea).**

-„Unirea este singura temelie statornică a edificiului viitorului; fără dânsa , ce se va clădi va fi clădit pe nisip **(Dimitrie C. Bratianu)**

-„Unirea tuturor românilor într-un singur stat este cea mai firească pretenție a civilizației” **(Vasile Goldiș)**